

729

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 czerwca 2000 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o uposażeniu żołnierzy.

Na podstawie art. 5 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 45 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz art. 45a ust. 2, a także w związku z art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb oraz sposób obliczania i wypłacania nagród jubileuszowych, a także inne okresy służby lub pracy uprawniające do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej,
- 2) inne okresy służby lub pracy wykonywanej przed powołaniem żołnierza do czynnej służby wojskowej, zaliczane do wystugi lat, od której uzależniona jest wysokość uposażenia według stopnia wojskowego, oraz szczegółowe warunki i tryb postępowania przy zaliczaniu tych okresów,
- 3) przypadki, w których żołnierzowi zawodowemu przeniesionemu na inne stanowisko służbowe może być zachowane uposażenie według grupy uposażenia przysługującej na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym lub według grupy pośredniej, okres, przez jaki może być zachowana wyższa grupa uposażenia, oraz kompetencje organów wojskowych w sprawach zachowania uposażenia,
- 4) terminy płatności uposażenia i innych należności pieniężnych,
- 5) sposób zaliczania stanowisk służbowych żołnierzy zawodowych do odpowiednich grup uposażenia,
- 6) szczegółowe warunki i tryb pokrywania przez wojsko kosztów pogrzebu żołnierza,
- 7) szczegółowe warunki oraz tryb wypłacania uposażenia i innych należności pieniężnych,
- 8) organy wojskowe właściwe w sprawach:
 - a) zaliczania stanowisk służbowych żołnierzy zawodowych do odpowiednich grup uposażenia,
 - b) przyznania odprawy w razie zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej wskutek utraty stopnia wojskowego albo skazania na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego),
 - c) zezwolenia na pokrycie kosztów pogrzebu żołnierza zawodowego przez wojsko,
 - d) przyznania odprawy i innych należności pieniężnych rodzinie zaginionego żołnierza zawodowego,
 - e) przyznania odprawy i zryczałtowanego ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany przez żołnierza urlop wypoczynkowy członkowi rodziny zmarłego żołnierza niezawodowego nie speł-

niającemu warunków do uzyskania renty rodzinnej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255),
- 2) jednostce wojskowej — należy przez to również rozumieć komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostkę organizacyjną podporządkowaną Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną albo podporządkowaną tej jednostce organizacyjnej inną jednostkę organizacyjną oraz przedsiębiorstwo państwowe, dla którego Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim,
- 3) dowódcy jednostki wojskowej bez bliższego określenia — należy przez to również rozumieć szefa, dyrektora, kierownika albo komendanta jednostki wojskowej oraz rektora wyższej szkoły wojskowej i prezesa sądu wojskowego,
- 4) uposażeniu bazowym — należy przez to rozumieć najniższe uposażenie zasadnicze żołnierza zawodowego w stopniu wojskowym plutonowego z wyługą do 2 lat, pełniącego służbę na stanowisku zaszerogowanym do 32 grupy uposażenia.

§ 3. Żołnierz zawodowy nabywa prawo do nagrody jubileuszowej danego stopnia, z zastrzeżeniem § 4 i 5, w dniu osiągnięcia wymaganego stażu służby, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy.

§ 4. 1. Żołnierz zawodowy, który w związku z wejściem w życie przepisów umożliwiających zaliczanie do stażu służby okresów dotychczas nie podlegających uwzględnieniu przy nabyciu prawa do nagrody jubileuszowej osiągnął staż służby dłuższy od wymaganego, prawo do nagrody jubileuszowej nabywa w dniu wejścia w życie tych przepisów.

2. Jeżeli w okolicznościach, o których mowa w ust. 1, osiągnięty staż służby uprawnia jednocześnie do kilku nagród jubileuszowych, żołnierzowi zawodowemu wypłaca się tylko jedną nagrodę, w najwyższym wymiarze.

3. W razie nabycia prawa do nagrody jubileuszowej wyższego stopnia w ciągu 12 miesięcy od dnia nabycia prawa do niższej nagrody, uzyskanej w okolicznościach określonych w ust. 1 i 2, żołnierzowi zawodowemu przysługuje z tego tytułu tylko wyrównanie do wysokości nagrody wyższej.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do żołnierza zawodowego, który w związku z udokumentowaniem okresów zaliczanych do stażu służby nabył prawo do nagrody jubileuszowej wyższego stopnia przed dniem nabycia prawa do nagrody niższego stop-

nia, ustalonego na podstawie dotychczas udokumentowanego stażu służby, albo nabędzie je nie później niż w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

§ 5. Żołnierz zawodowy uprawniony do emerytury lub renty nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu zwolnienia ze służby, jeżeli w tym dniu brakuje mu do wymaganego stażu służby nie więcej niż 12 miesięcy.

§ 6. 1. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi uposażenie należne żołnierzowi zawodowemu w dniu wypłaty nagrody, a jeżeli jest to dla niego korzystniejsze — uposażenie należne w dniu nabycia prawa do nagrody.

2. W razie wypłaty nagrody jubileuszowej po rozwiązaniu lub wygaśnięciu stosunku służbowego, podstawę jej obliczenia stanowi uposażenie należne żołnierzowi zawodowemu na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, jeżeli jest korzystniejsze od uposażenia należnego w dniu nabycia prawa do nagrody.

§ 7. 1. Nagrodę jubileuszową wypłaca się, z zastrzeżeniem ust. 2, niezwłocznie po nabyciu do niej prawa.

2. Żołnierzowi zawodowemu, który osiągnął wymagany staż służby w okresie podlegającym zaliczeniu do wystugi lat, lecz bez prawa do uposażenia, należną nagrodę jubileuszową wypłaca się bezpośrednio po upływie tego okresu.

§ 8. 1. Do stażu służby żołnierza zawodowego uprawniającego do nagrody jubileuszowej, oprócz okresów wymienionych w art. 5 ust. 2 ustawy, zalicza się również inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

2. Żołnierz zawodowy jest obowiązany udokumentować prawo do nagrody jubileuszowej, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji.

§ 9. 1. Do wystugi lat, od której uzależniona jest wysokość uposażenia zasadniczego według stopnia wojskowego, oprócz okresów wymienionych w art. 12 ust. 1 i 3 ustawy, zalicza się również:

- 1) służbę w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej,
- 2) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą wojskową w Wojsku Polskim, wymienione w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 1, poz. 1, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118),
- 3) zakończone okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy; okresy pracy wykonywanej w wymiarze czasu pracy niższym niż obowiązujący w danym zawodzie lub na danym stanowisku przelicza się na pełny wymiar czasu pracy.

2. Nie podlegają zaliczeniu okresy pracy:

- 1) wykonywanej przez osoby, które nie ukończyły 15 roku życia, albo wykonywanej przed ukończeniem szkoły podstawowej,
- 2) wykonywanej na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego.

§ 10. 1. Zaliczenia okresów, o których mowa w § 9 ust. 1, dokonuje się — w drodze wydania decyzji administracyjnej — z urzędu na podstawie akt personalnych albo na udokumentowany wniosek żołnierza zawodowego. Decyzję administracyjną dotacza się do akt personalnych żołnierza.

2. Organ dokonujący zaliczenia okresów, o których mowa w § 9 ust. 1, ustala łączną wysługę lat, od której uzależniona jest wysokość uposażenia zasadniczego według stopnia wojskowego, oraz datę, od której rozpoczyna się obliczeniowy okres tej wysługi.

§ 11. 1. Żołnierzowi zawodowemu przeniesionemu na inne stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej grupy uposażenia:

- 1) wskutek orzeczenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do pełnienia służby w określonych jednostkach wojskowych albo na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym, jeżeli niezdolność ta została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby wojskowej lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami tej służby,
- 2) w razie likwidacji zajmowanego przez niego stanowiska służbowego albo
- 3) w przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych, w tym z uwagi na konieczność zapewnienia ciągłości dowodzenia (kierowania) jednostką wojskową lub jej pododdziałem (komórką organizacyjną)

— zachowuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, na okres zajmowania tego stanowiska, uposażenie według grupy uposażenia przysługującej na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym lub grupy pośredniej.

2. Żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, nie można zachować grupy uposażenia wyższej od grupy uposażenia przewidzianej w etacie jednostki wojskowej dla bezpośredniego przełożonego. W takim przypadku zachowana grupa uposażenia, inna niż ostatnio przysługująca żołnierzowi, jest grupą pośrednią.

3. Kompetencję w sprawie zachowania grupy uposażenia, polegającą na określeniu grupy uposażenia, jaka może być zachowana żołnierzowi z uwzględnieniem przepisów ust. 1 i 2, posiada organ wyznaczający żołnierza na stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej grupy uposażenia, z tym że w przypadku, gdy organem wyznaczającym jest Minister Obrony Narodowej, właściwym w tej sprawie jest dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr.

§ 12. 1. Uposażenie wypłaca się żołnierzom, z zastrzeżeniem ust. 2, miesięcznie z góry w pierwszym dniu roboczym miesiąca kalendarzowego, za który uposażenie to przysługuje.

2. Uposażenie dla żołnierzy, o których mowa w art. 31 ustawy, wypłaca się miesięcznie z dołu w dniu zwolnienia z ćwiczeń wojskowych, z tym że w przypadku ćwiczeń trwających co najmniej 30 dni i obejmujących okres dwóch lub więcej miesięcy kalendarzowych odpowiednią część uposażenia wypłaca się z dołu w ostatnim dniu roboczym danego miesiąca.

3. W razie powołania żołnierza do czynnej służby wojskowej w trakcie miesiąca kalendarzowego, pierwsze uposażenie wypłaca się niezwłocznie po powstaniu prawa do tego uposażenia.

§ 13. 1. Inne należności pieniężne wymienione w art. 2 ust. 2 ustawy wypłaca się, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, w terminie 14 dni od dnia, w którym:

- 1) żołnierz spełnił warunki uzasadniające otrzymanie tych należności,
- 2) właściwy organ wojskowy podjął decyzję o wypłacie (przyznaniu) żołnierzowi tych należności — w przypadku gdy przyznanie prawa do należności lub określenie ich wysokości jest uzależnione od wydania takiej decyzji.

2. Inne należności pieniężne przysługujące żołnierzom zwalnianym z czynnej służby wojskowej wypłaca się nie później niż w dniu zwolnienia z tej służby.

3. Uposażenie należne co miesiąc przez okres roku po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy, wypłaca się żołnierzowi zawodowemu w terminach określonych w § 12 ust. 1, a w przypadku gdy żołnierz pobiera uposażenie za cały należny okres jednorazowo z góry — nie później niż w terminie 14 dni od dnia zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

§ 14. 1. Stanowiska służbowe żołnierzy zawodowych zalicza się do odpowiednich grup uposażenia, określonych w odrębnych przepisach, w etacie jednostki wojskowej.

2. Stanowiska służbowe o stopniu etatowym:

- 1) marszałka — zalicza się do grupy uposażenia A,
- 2) generała broni (admiranta) — zalicza się do grupy uposażenia B lub do grupy uposażenia U-01,
- 3) generała dywizji (wiceadmiranta) — zalicza się od grupy uposażenia U-02 do grupy uposażenia U-04,
- 4) generała brygady (kontradmiranta) — zalicza się od grupy uposażenia U-03 do grupy uposażenia U-08,
- 5) pułkownika (komandora) — zalicza się od grupy uposażenia U-06 do grupy uposażenia U-12,
- 6) podpułkownika (komandora porucznika) — zalicza się od grupy uposażenia U-09 do grupy uposażenia U-17,

- 7) majora (komandora podporucznika) — zalicza się od grupy uposażenia U-14 do grupy uposażenia U-19,
- 8) kapitana (kapitana marynarki) — zalicza się od grupy uposażenia U-17 do grupy uposażenia U-21,
- 9) porucznika (porucznika marynarki) — zalicza się od grupy uposażenia U-21 do grupy uposażenia U-24,
- 10) podporucznika (podporucznika marynarki) — zalicza się do grupy uposażenia U-24 lub do grupy uposażenia U-25,
- 11) chorążego — zalicza się od grupy uposażenia U-23 do grupy uposażenia U-28,
- 12) podoficera — zalicza się od grupy uposażenia U-28 do grupy uposażenia U-32.

3. Stanowisko służbowe żołnierza zawodowego może być zaliczone wyłącznie do jednej grupy uposażenia.

§ 15. 1. Dowódca jednostki wojskowej, organizujący pogrzeb żołnierza zawodowego finansowany ze środków budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej, może wydatkować na ten cel kwotę w wysokości kosztu pogrzebu, stosownie do warunków i zwyczajów przyjętych w miejscowości organizowania pochówku, jednakże nie wyższą niż 5-krotna kwota uposażenia bazowego odpowiedniego dla żołnierzy nie objętych obowiązkowym systemem emerytalnym i rentowym, obowiązującego w dniu pochówku.

2. W przypadku gdy pogrzeb żołnierza zawodowego odbywa się poza miejscowością, w której żołnierz zmarł, dowódca jednostki wojskowej zapewnia — niezależnie od pokrycia kosztów pogrzebu w granicach kwoty określonej w ust. 1 — przewóz zwłok finansowany ze środków budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej do miejscowości, w której zmarły żołnierz ma być pochowany.

3. Jeżeli wydatki faktycznie poniesione z tytułu pogrzebu finansowanego ze środków budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej były niższe od kwoty określonej w ust. 1, a rodzina zmarłego żołnierza zawodowego podjęła się budowy nagrobka, dowódca jednostki wojskowej wydaje decyzję o wypłaceniu rodzinie tego żołnierza kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy faktycznymi kosztami pochówku a maksymalną kwotą kosztów pokrywanych ze środków budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej. Koszt budowy nagrobka powinien zostać udokumentowany rachunkami.

4. Zasiłek pogrzebowy, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy, wypłaca się bez udokumentowania wysokości poniesionych kosztów pogrzebu.

5. Koszty pogrzebu, o których mowa w ust. 1—4, ponosi jednostka wojskowa właściwa do dokonania wypłaty żołnierzowi ostatniego uposażenia.

§ 16. 1. Pokrycia kosztów pogrzebu żołnierza, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy, dokonuje się — na wniosek rodziny zmarłego żołnierza — poprzez zorga-

nizowanie pogrzebu przez wojsko albo zwrot kosztów pogrzebu.

2. Dowódca jednostki wojskowej organizujący pogrzeb żołnierza, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy, finansowany ze środków budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej, może wydatkować na ten cel kwotę w wysokości kosztu pogrzebu, stosownie do warunków i zwyczajów przyjętych w miejscowości organizowania pochówku, jednakże nie wyższą niż 3-krotna kwota uposażenia bazowego odpowiedniego dla żołnierzy nie objętych obowiązkowym systemem emerytalnym i rentowym, obowiązującego w dniu pochówku. Przepisy § 15 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. W razie organizowania pogrzebu przez członków rodziny zmarłego żołnierza, jednostka wojskowa, w której żołnierz otrzymał ostatnie uposażenie, wypłaca tej rodzinie, po przedstawieniu wyciągu z aktu zgonu i pisemnego oświadczenia członka rodziny o organizowaniu pogrzebu we własnym zakresie, ryczałt na pokrycie kosztów pogrzebu w wysokości 100% kwoty określonej w ust. 2.

4. Koszty pogrzebu, o których mowa w ust. 2 i 3, ponosi jednostka wojskowa organizująca pogrzeb.

§ 17. 1. Wypłaty uposażenia oraz innych należności pieniężnych wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy dokonuje, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, jednostka wojskowa, na której zaopatrzeniu finansowym żołnierz pozostaje.

2. Wypłaty uposażenia należnego co miesiąc przez okres roku po zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy, oraz zwrotu kosztów jednorazowego przejazdu tego żołnierza i członków jego rodziny oraz kosztów przewozu urządzenia domowego do obranego przez żołnierza miejsca zamieszkania w kraju dokonuje wojskowe biuro emerytalne właściwe według miejsca zamieszkania żołnierza.

3. Żołnierzowi pełniącemu służbę w jednostce organizacyjnej, dla której Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim, albo nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej nie będącej jednostką budżetową:

- 1) zasiłek na zagospodarowanie,
- 2) należności za przeniesienia służbowe,
- 3) gratyfikację urlopową,
- 4) nagrody jubileuszowe,
- 5) należności w związku ze zwolnieniem z czynnej służby wojskowej, z wyjątkiem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe,
- 6) należności pośmiertne

— wypłaca z własnych środków wojskowa jednostka budżetowa, na której zaopatrzeniu logistycznym żołnierz pozostaje.

4. Przepis ust. 3 stosuje się również odpowiednio w zakresie wypłaty uposażenia oraz należności za podróże służbowe przysługujących za okres skierowania przez właściwy organ wojskowy żołnierza, o którym mowa w ust. 3, do wojskowej jednostki budżetowej w celu odbycia praktyki albo wykonywania określonych zadań w tej jednostce.

§ 18. 1. Wypłaty uposażenia oraz innych należności pieniężnych dokonuje się według wyboru żołnierza, z zastrzeżeniem ust. 3, w formie bezpośredniej w kasie (punkcie kasowym) jednostki wojskowej albo w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy (konto osobiste) wskazany na piśmie przez tego żołnierza.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dowódca jednostki wojskowej wypłacającej należności, o których mowa w ust. 1, może na wniosek żołnierza wyrazić zgodę na wypłatę tych należności w formie przekazu pieniężnego na adres wskazany przez żołnierza. W takim przypadku koszty opłaty przekazu ponosi żołnierz.

3. Dowódca jednostki wojskowej, w której:

1) w związku z koniecznością zapewnienia wypłat należności pieniężnych zachodzi potrzeba przewożenia z banku gotówki przekraczającej jednorazowo jedną jednostkę obliczeniową określoną w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i wymagań, jakim powinna odpowiadać ochrona wartości pieniężnych przechowywanych i transportowanych przez przedsiębiorców i inne jednostki organizacyjne (Dz. U. Nr 129, poz. 858 i z 2000 r. Nr 17, poz. 221),

2) pododdziały stale stacjonują poza miejscowością będącą siedzibą macierzystej jednostki wojskowej albo

3) położenie (dyslokacja) lub warunki lokalowe niezależne od organów wojskowych nie zapewniają w pełni bezpiecznego przechowywania gotówki

— może wydać decyzję o wypłacie uposażeń i innych należności pieniężnych dla żołnierzy w formie bezgotówkowej. W takich przypadkach żołnierzom, którzy nie wskazali rachunku bankowego (konta osobistego), wypłaca się należności wymienione w ust. 1 w formie przekazu pieniężnego na adres wskazany przez żołnierza — na koszt wojska.

4. Uposażenie i inne należności pieniężne, wpłacane na rachunek bankowy (konto osobiste) żołnierza lub wypłacane w formie przekazu pieniężnego, przekazywane są przez organ finansowy jednostki wojskowej z takim wyprzedzeniem, aby w przypadającym terminie wypłaty żołnierz dysponował środkami na rachunku bankowym lub otrzymał te środki na wskazany adres.

§ 19. Właściwym organem wojskowym do:

1) zaliczania stanowisk służbowych żołnierzy zawodowych do grup uposażenia — jest dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach uposażeń żołnierzy,

2) przyznania odprawy w przypadkach określonych w art. 17 ust. 6 ustawy — jest organ zwalniający żołnierza z zawodowej służby wojskowej, z tym że w przypadku, gdy organem zwalniającym jest Minister Obrony Narodowej, właściwy w tej sprawie jest dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr,

3) przyznania należności w przypadku zaginięcia żołnierza zawodowego, określonych w art. 21 ust. 1 ustawy — jest właściwy dowódca rodzaju Sił Zbrojnych w odniesieniu do żołnierzy pełniących służbę w podległych mu jednostkach wojskowych albo dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr w odniesieniu do pozostałych żołnierzy,

4) wydania zezwolenia na pokrycie kosztów pogrzebu zmarłego żołnierza zawodowego ze środków budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej w przypadkach określonych w art. 20 ust. 2 ustawy oraz podjęcia decyzji o przyznaniu świadczeń w przypadku, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy — jest dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił ostatnio czynną służbę wojskową.

§ 20. Określone w rozporządzeniu uprawnienia: Ministra Obrony Narodowej, dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej, dowódcy rodzaju Sił Zbrojnych — w stosunku do żołnierzy pełniących służbę w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji — przysługują odpowiednio: Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, właściwemu dyrektorowi departamentu lub biura Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, dowódcy Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

§ 21. Żołnierzowi zawodowemu, pełniącemu służbę w dniu wejścia w życie rozporządzenia, przy ustalaniu łącznej wysługi lat, od której uzależniona jest wysokość uposażenia zasadniczego według stopnia wojskowego, uwzględnia się także okresy, które zostały zaliczone temu żołnierzowi przy ustalaniu łącznej wysługi lat, od której uzależniona jest wysokość tego uposażenia, przed wejściem w życie rozporządzenia.

§ 22. Przepis § 14 ust. 2 stosuje się do zaliczania stanowisk służbowych żołnierzy zawodowych do grup uposażenia w etatach jednostek wojskowych ustalanych po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 23. Traci moc zarządzenie nr 10/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o uposażeniu żołnierzy (Dz. Rozk. MON poz. 7, z 1994 r. poz. 132, z 1995 r. poz. 42, z 1996 r. poz. 242 oraz z 1997 r. poz. 7, 67 i 163).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*